

Dagpenge vil herefter udgøre 5 Kr. 75 Øre for Forsørgere, 4 Kr. 35 Øre for Ikke-Forsørgere med under 8 Aars Medlemstid og 5 Kr. 05 Øre for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid.

Til §§ 3—4.

De Merudgifter for Arbejdsløsheds-kasserne, som en Vedtagelse i Henhold til Lovforslagets § 2 vil medføre, maa dækkes af vedkommende Kasses opsamlede Medlemsbidrag og det paa Grundlag af disse Bidrag beregnede Statstilskud i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13; hertil kommer for Fortsættelseskassernes Vedkommende det dem af Arbejdsløshedsfonden i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, ydede aarlige Tilskud, der svarer til Halvdelen af den i det foregaaende Regnskabsaar udbetalte Fortsættelseshjælp. I denne Forbindelse skal man erindre om, at de enkelte Fagforbund af deres Midler i Regnskabsaaret 1940—41 har ydet et Beløb paa noget over 20 Mill. Kr. til Dækning af normale Kontingenter og Ekstrakontingenter i Arbejdsløsheds-kasserne, til Brændselshjælp, Huslejhjælp m. v. til arbejdsløse Medlemmer, og til Dækning af de særlige Kontingentforhøjelser i Arbejdsløsheds-kasserne, som blev nødvendige i Anledning af de forøgede Udgifter efter Loven af 17. December 1940.

I visse Tilfælde — nemlig naar det drejer sig om de vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser — har man dog ment, at Statskassen som hidtil burde udrede et direkte Tilskud til Dækning af vedkommende Kasses og Fortsættelseskasses Merudgifter. Afgrænsningen af disse Kasser er ligesom ved Loven af 17. December 1940 og tidligere Love sket paa Grundlag af den gennemsnitlige Aarsfortjeneste og Ledighedsprocent i Kasserne, saaledes at man ligesom ved Loven af 17. December 1940 paa Grund af den skete Lønstigning har forhøjet Grænsen for den gennemsnitlige Aarsfortjeneste, der kommer i Betragtning, fra 3 000 Kr. til 3 200 Kr. Tilskuddet til de vanskeligt stillede Arbejds-

løsheds-kasser og disses Fortsættelseskasser er fastsat til 70 pCt. af de Merudgifter for Kasserne, som en Vedtagelse efter Lovforslagets § 2 vil medføre, og med Hensyn til Fortsættelseskasserne er det i Lovforslaget udtrykkeligt udtalt, at Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, om Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden finder Anvendelse paa den Del af Fortsættelseskassernes Udgifter, som ikke dækkes af Statstilskuddet.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til § 4 i Loven af 17. December 1940, hvorefter det udtrykkelig blev fastsat, at Godtgørelsen fra Arbejdsfordelingskasserne ogsaa omfatter Børnetillæg.

Om Lovforslagets *økonomiske Virkninger* skal man bemærke følgende, idet man ved Beregningen er gaaet ud fra samme Ledighed i Aaret 1941—42 som i Aaret 1940—41:

Saafernt de *vanskeligt stillede Kasser* udnytter den dem givne Adgang til at *forhøje Dagpengesatserne og yde Børnetillæg*, vil Tilskudsreglen i Lovforslagets § 3 efter de i Arbejds- og Socialministeriet foretagne Beregninger medføre en Udgift for Statskassen, der kan anslaas til ca. 18,8 Mill. Kr. Heraf fordeles $\frac{1}{3}$ eller ca. 6,3 Mill. Kr. paa Landets Kommuner i Overensstemmelse med Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5. Arbejdsløshedsfonden skal herudover i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, refundere Fortsættelseskasserne et Beløb paa ca. 2,4 Mill. Kr. Af dette Beløb skal Staten i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 28, Stk. 5, dække Halvdelen eller 1,2 Mill. Kr. Da Fondens økonomiske Stilling ikke tillader den selv at bære de øvrige 1,2 Mill. Kr., maa Statskassen yderligere stille dette Beløb til Raadighed for Fondens, jfr. § 4, Stk. 2, saaledes at Statens samlede Tilskud, inklusive det i § 3, Stk. 3, nævnte Beløb af 1 Mill. Kr., udgør 15,9 Mill. Kr.